

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes,
Soliloquia et Manuale**

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De laqueis concupiscentiarum, 12

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

creare quod creatum non est. Ipsa te vincat charitas ad salvandum, quæ te vicit ad creandum, quia nec nunc minor est, quia ipsa charitas tu ipse es, qui semper idem es: non est abbreviata manus tua, Domine, ut salvare nequeat; neque aggravata est auris tua, ut non audiat; sed peccata mea diviserunt inter me & te, inter tenebras & lucem, inter imaginem mortis & vitam, inter vanitatem & veritatem, inter lunaticam hanc vitam meam, & sempiternam tuam.

C A P V T XII.

De laqueis concupiscentiarum.

1. **H**Æ sunt umbræ tenebrarum, quibus operior in hac abyſſo caliginosi carceris hujus: in qua prostratus jaceo, donec aspiret dies & inclinentur umbræ, fiatque lux in firmamento virtutis tuæ. Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia, dicat: Fiat lux, & effugentur tenebræ: & appareat arida, germinetque terra herbam virentem, & facientem semen & fructum bonum justitiæ regni tui. Domine Pater & Deus, vita, per quam omnia vivunt, & sine qua omnia mortua computantur, ne derelinquas me in cogitatu maligno, & extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi: aufer à me concupiscentias, & animo irreverenti & infrunito ne tradas me; sed posside cor meum, ut te cogitet semper.

2. Illumina oculos meos, ut te videant, & non extollantur ante te gloria sempiterna: sed humiliter sentiant non in mirabilibus

bus super se ; & quæ à dexteris sunt videant ,
 & non quæ à sinistris abs te. Et palpebræ tuæ
 præcedant gressus meos ; nam & palpebræ
 tuæ interrogant filios hominum. Allide con-
 cupiscentiam meam dulcedine tua, quam ab-
 scondisti timentibus te ; ut concupiscam te
 concupiscentiis sempiternis: ne vanis illectus
 & deceptus interior gustus , ponat amarum
 dulce , & dulce amarum , tenebras lucem , &
 lucem tenebras , ut liberari in medio tot de-
 cipularum possim ab inimico super faciem
 viæ hujus positarum , ad capiendas animas
 peccatorum , quibus plenus est totus mun-
 dus. Quod is qui vidit, sub silentio non tran-
 sivit , inquiens : Quicquid enim est in mun-
 do , aut est concupiscentia carnis , aut con-
 cupiscentia oculorum , aut superbia vitæ.

3. Ecce Domine Deus meus , mundus
 totus plenus est concupiscentiarum laqueis ,
 quos paraverunt pedibus meis , & quis effu-
 giet hos laqueos ? Profecto à quo tu abstu-
 leris extollentiam oculorum suorum , ut non
 eum capiat concupiscentia oculorum : & à
 quo tu abstuleris carnis concupiscentiam , ne
 eum capiat carnis concupiscentia : & à quo
 tu abstuleris animum irreverentem , & in-
 frunitum , ne eum callide decipiat superbia
 vitæ. O quam foelix , cui hæc tu facies ! quip-
 pe transibit immunis.

4. Nunc redemptor te precor per te , adju-
 va me , ne corruam in conspectu adversario-
 rum meorum , captus laqueis eorum , quos
 paraverunt pedibus meis , ut incurvent ani-
 mam meam. Sed erue me virtus salutis

meæ, ne sibi risum exhibeant de me inimici tui, qui oderunt te. Exurge, Domine Deus meus, fortis meus; & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, à facie tua. Sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie tua: & ego abscondar in abscondito faciei tuæ, & gaudeam cum filiis tuis, satiatu omnibus bonis tuis. Et tu, Domine Deus, pater orphanorum: & tu mater pupillorum tuorum, audi ejulatum filiorum tuorum: & extende alas tuas, ut fugiamus sub eas à facie inimici. Turris fortitudinis Israël, qui non dormitas neque dormis custodiens Israël: quia non dormit neque dormitat hostis, qui impugnat Israël.

C A P V T XIII.

De miseria hominis, & beneficiis Dei.

I. **O** Lux quam non videt alia lux, lumen quod non videt aliud lumen; Lux quæ obtenebrat omnem lucem, & lumen, quod excæcat omne extraneum lumen; Lux à qua omnis lux, lumen à quo omne lumen. Lumen ad quod omne lumen est tenebræ, ad quod omnis lux obscuritas; Lux cui omnes tenebræ lumen, cui omnis obscuritas lux; Lux suprema quam cæcitas non obnubilat: quam caligo non hebetat, quam tenebræ non obscurant, quam nulla obstantia claudit, quam nunquam separat aliqua umbra; Lux, quæ illuminas omnia tota simul, semel, & semper: absorbe me in claritatis abyssum, ut videam undique te in te, & me in te, & cuncta sub te. Ne derelin-
quas